II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2023/222 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Δεκεμβρίου 2022

σχετικά με την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή ([1]), και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Δημοκρατία του Βανουάτου περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 μεταξύ των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών. Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου εφαρμόζεται από την 28η Μαΐου 2015, όταν υπεγράφη και άρχισε να εφαρμόζεται προσωρινά η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή (στο εξής: συμφωνία) ([2]), σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 της συμφωνίας. Η συμφωνία άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 2017.

(2) Από τις 25 Μαΐου 2015 το Βανουάτου εφαρμόζει προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, μέσω των οποίων υπήκοοι τρίτων χωρών που διαφορετικά υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν την ιθαγένεια του Βανουάτου ως αντάλλαγμα για επενδύσεις και, ως εκ τούτου, να αποκτήσουν πρόσβαση χωρίς θεώρηση στην Ένωση.

(3) Από σχετικά στοιχεία, εκθέσεις και στατιστικές και από αξιόπιστες πληροφορίες ([3]) προκύπτει ότι τα προγράμματα του Βανουάτου για χορήγηση ιθαγένειας σε επενδυτές, στην τρέχουσα μορφή και λειτουργία τους, αντιβαίνουν στους στόχους της ενωσιακής πολιτικής θεωρήσεων, η οποία προβλέπει έλεγχο των υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στο άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]) και στην ισοδύναμη εθνική νομοθεσία των κρατών μελών στα οποία ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 δεν εφαρμόζεται ακόμη πλήρως. Ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται τα εν λόγω προγράμματα συνιστά καταστρατήγηση της ενωσιακής διαδικασίας θεώρησης βραχείας διαμονής και της αξιολόγησης των κινδύνων για την ασφάλεια και τη μετανάστευση που αυτή συνεπάγεται.

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) και το άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χορήγηση ιθαγένειας από το Βανουάτου στο πλαίσιο των οικείων προγραμμάτων χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές συνιστά αυξημένο κίνδυνο για την εσωτερική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη των κρατών μελών.

([1]) ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 39.

([2]) ΕΕ L 173 της 3.7.2015, σ. 48.

([3]) Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη μερική αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή [COM(2022) 6 final, αιτιολογικές σκέψεις 5-12].

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

(5) Στις 3 Μαρτίου 2022 το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2022/366 ([5]) για τη μερική αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της συμφωνίας. Η αναστολή εφαρμογής της συμφωνίας περιορίζεται στα κοινά διαβατήρια που εκδόθηκαν από την 25η Μαΐου 2015, όταν άρχισε να αυξάνεται σημαντικά ο αριθμός των επιτυχόντων αιτούντων στο πλαίσιο των προγραμμάτων του Βανουάτου για χορήγηση ιθαγένειας σε επενδυτές.

(6) Στις 27 Απριλίου 2022 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/693 ([6]) σχετικά με την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806. Η αναστολή εφαρμόζεται από την 4η Μαΐου 2022 έως την 3η Φεβρουαρίου 2023.

(7) Μετά την έναρξη ισχύος της προσωρινής αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για την προαναφερθείσα κατηγορία υπηκόων του Βανουάτου στις 4 Μαΐου 2022, και σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, στις 12 Μαΐου 2022 η Επιτροπή ξεκίνησε ενισχυμένο διάλογο με το Βανουάτου με σκοπό να διορθωθούν οι συνθήκες που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

(8) Κατά την πρώτη συνεδρίαση που διοργανώθηκε στο πλαίσιο του ενισχυμένου διαλόγου, στις 12 Μαΐου 2022, η Επιτροπή εξέφρασε τη βούλησή της να εξεύρει λύση και, για τον σκοπό αυτό, πρότεινε τη διεξαγωγή μηνιαίων τεχνικών συνεδριάσεων. Τα μέρη συμφώνησαν να ορίσουν οι αρχές του Βανουάτου συνομιλητή και να τον γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή, προκειμένου να προχωρήσουν στις επόμενες τεχνικές συνεδριάσεις. Το Βανουάτου ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την απόφαση της κυβέρνησης του Βανουάτου να συστήσει ειδική ομάδα για την επανεξέταση των προγραμμάτων χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές. Συμφωνήθηκε ότι οι αρχές του Βανουάτου θα διαβιβάσουν στην Επιτροπή έκθεση προόδου που θα συντάξει η ειδική ομάδα.

(9) Ωστόσο, στη συνέχεια, το Βανουάτου δεν συμμετείχε με εποικοδομητικό τρόπο. Μέχρι σήμερα, τα προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές του Βανουάτου εξακολουθούν να εφαρμόζονται. Η Επιτροπή δεν έχει λάβει πληροφορίες από τις αρχές του Βανουάτου σχετικά με πιθανές νομοθετικές και μη νομοθετικές ενέργειες που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των περιστάσεων που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή.

(10) Ως εκ τούτου, οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, δηλαδή ο αυξημένος κίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, εξακολουθούν να υφίστανται.

(11) Λόγω της διατήρησης των προαναφερόμενων περιστάσεων και της απουσίας δέσμευσης του Βανουάτου για την αντιμετώπισή τους, η εφαρμογή της συμφωνίας ανεστάλη στο σύνολό της, με την απόφαση (ΕΕ) 2022/2198 του Συμβουλίου ([7]), η οποία καταργεί την απόφαση (ΕΕ) 2022/366 και αναστέλλει την εφαρμογή της συμφωνίας για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου.

(12) Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, δεδομένης της συνεχιζόμενης κατάστασης, είναι αναγκαίο να εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για περίοδο 18 μηνών για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου.

(13) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([8]).

([5]) Απόφαση (ΕΕ) 2022/366 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2022, για τη μερική αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή (ΕΕ L 69 της 4.3.2022, σ. 105).

([6]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2022/693 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2022, σχετικά με την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου (ΕΕ L 129 της 3.5.2022, σ. 18).

([7]) Απόφαση (ΕΕ) 2022/2198 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2022, για την εν όλω αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή (ΕΕ L 292 της 11.11.2022, σ. 47).

([8]) Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

(14) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([9]).

(15) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([10]).

(16) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ([11])· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(17) Ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή που σχετίζεται άλλως μ' αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2011, αντίστοιχα.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης

Στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, στο σημείο 1 («Κράτη»), η αναφορά στο «Βανουάτου» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Βανουάτου (*)

_____

(*) Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου αναστέλλεται από τις 4 Φεβρουαρίου 2023 έως τις 3 Αυγούστου 2024.»

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος και περίοδος εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 4 Φεβρουαρίου 2023 έως τις 3 Αυγούστου 2024.

([9]) Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

([10]) Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

([11]) Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 1η Δεκεμβρίου 2022.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN